

[Erik B. Smith]

var rigtigt, at de ikke brugte pengene. De svarede, at det var rigtigt. Forklaringen var den, at de fulgte Socialministeriets vejledende satser, og det gav overskud. Det havde de ændret året efter, så nu brugte de noget mere.

Selvfølgelig er det vigtigt, når man vil have bindende regler, at man er helt sikker på, at man ikke kommer til at genere nogen, det er jeg enig i. Men jeg synes, det er en ringe trøst for de pensionister, som i dag har svært ved at få det til at løbe rundt, og som får tilskud fra kommunen over de vejledende satser.

Det var blot det, jeg ville minde hr. Kofod-Svendsen om, fordi det er indtrykket blandt pensionister og også ude i befolkningen i øvrigt, at det var en helt afgørende forudsætning for, at man stemte for enerigafgifterne. Men nu kan jeg forstå, at den forudsætning først rigtig kommer til at gælde i 1988, og bedre sent end aldrig, naturligvis.

Aase Olesen (RV):

Ministeren sagde i sin svartale, at dette var indviklet, og at det var svært at forstå. Jeg ved, at der er gjort nogle forsøg på at anskueliggøre, hvad det handler om, ved hjælp af tegninger, og det får mig til at sige, at det er en af de metoder, man kan anvende til at grave i det her på. Men det er også vigtigt, at de, der ser på tegningerne, forstår, hvad det handler om.

Da der har været nogle misforståelser i presselogen på dette punkt, vil jeg gerne slå fast, at det grundbeløb, der tales om, og som skal reguleres og aftrappes, er grundbeløbet til førtidspensionister og det grundbeløb, folkepensionister har fra det 67. til det 70. år, og som regeringen og Socialdemokratiet gav sig til at indtægtsregulere i oktober 1982, men ikke grundbeløbet for folkepensionister over 70 år.

Der er jo en hel del mennesker – det er også en bemærkning til det, VS' ordfører sagde – der ikke får andet end grundbeløbet, og de er helt uberørte af dette. Det er de mest velhavende, kan man sige. Det er dem, der ikke har andet end grundbeløbet; de berøres overhovedet ikke. Det kan man så mene fra Socialdemokratiets, SFs og VS' side at de burde. Det gør de altså ikke, og jeg kan i hvert fald sige, at så længe Det Radikale

Venstre har noget at skulle have sagt, bliver der ikke rørt ved folkepensionens grundbeløb. Det betragter vi som bekendt som begrundelsen til den borgerløn, vi gerne vil have indført på forskellige områder.

Jeg synes, det er godt, at vi får Trierudvalgets betænkning ind i udvalgsarbejdet. Det er selvfølgelig kedeligt, at vi ikke har den nu, men jeg kan forstå, at den ikke har været færdig før. Jeg vil gerne sige, at vores aktioner i udvalget på det her område nøje vil følge Justitsministeriets ægteskabsudvalgs anbefaling, nemlig at man på pensions- og socialområdet skal følge ægteskabslovens grundprincipper, som er, at ægtefællerne skal betragtes som selvstændige økonomiske individer, der råder over deres egne indkomster. Kun hvis der er gode argumenter for at fravige det princip, bør det fraviges. Det kan være voldsomme økonomiske konsekvenser, eller det kan være andet, det kan være administrativt besværligt, og hvad ved jeg.

Jeg synes, det er vigtigt at sige, at det er det, vi handler ud fra, og det er altså ud fra det, vi vil vurdere, om den model, der er fundet her, er rimelig.

Jeg hilser også forslaget eller tankerne, planerne om at gøre varmhjælpen afhængig af bindende regler, velkommen. Jeg har været med til øvelsen nogle gange før og har hver gang konstateret, at det er gået i vasken. Jeg ønsker socialministeren held og lykke med projektet og håber på, at hun har en mere heldig hånd end forgængerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 120: